

Arbeidsdepartementet

Deres ref. 13/2707-

Dato: 01.12.2013

Hørings svar- Tilsynsstrategi og HMS-regelverk i Norsk Petroleumsvirksomhet

Norsk olje og gass viser til rapport avgitt av ekspertgruppe til Arbeidsdepartementet 27.8.2013, og Arbeidsdepartementets høringsbrev datert 29.8.2013

1. Innledning

Ekspertgruppen belyser flere sider ved HMS-regelverket og Norsk olje og gass finner ekspertgruppens gjennomgang interessant og nyttig. Vi støtter hovedkonklusjonen om at HMS-regelverket i hovedsak bør videreføres som i dag.

Et stort antall personer er blitt intervjuet av Ekspertgruppen, og en rekke fagforenings- og bransjeorganisasjoner har deltatt i referansegruppen. Olje- og energidepartementet har ikke vært involvert i arbeidet og det er beklagelig. Miljødirektoratet burde også vært hørt i forhold til Petroleumstilsynets (Ptils) koordinerende rolle.

- Norsk olje og gass er enig med Ekspertgruppen om at HMS-regimets hovedutfordring er håndtering av storulykkerisiko.
- Rapporten har 3 overordnede (O) anbefalinger og 16 konkrete anbefalinger (M) knyttet til mandatets 6 punkter. Disse 16 anbefalingene er i noe varierende grad begrunnet. Flere av anbefalingene kan vi imidlertid støtte.
- For Norsk olje og gass er det et mål at petroleumsvirksomheten drives sikkert og effektivt. Dramatiske kostnadsøkninger på norsk sokkel gjør at det både fra myndighetene og fra selskapene vil bli satt et stort fokus på effektiv drift de kommende årene. Ekspertgruppens anbefaling om at det bør innføres en praksis hos myndighetene for å sammenligne kostnader i forhold til antatt nytte ved innføring av nye og endrede forskrifter og enkeltvedtak er derfor en svært viktig anbefaling. Denne anbefalingen bør Arbeidsdepartementet følge opp.

Våre ytterligere kommentarer følger i kapitlene under.

2. HMS- nivå

Vi har et høyt HMS-nivå og vi skal ha et høyt HMS-nivå i norsk petroleumsvirksomhet. Risikonivå Norsk Petroleumsvirksomhet (RNNP) som ble igangsatt i år 2000 og som administreres av Petroleumstilsynet, viser at den langsiktige resultatutviklingen er positiv både når det gjelder storulykkerisiko, personsikkerhet og helse- og arbeidsmiljøforhold.

Vi deler ikke Ekspertgruppens uttalelse på s. 99, siste avsnitt, om at det store bildet viser stagnasjon og til dels negativ utvikling etter 2005. Ved vurdering av utviklingen bør man se utviklingen i et langsiktig perspektiv og ikke kun fokusere på årlige variasjoner som ikke er statistisk signifikante.

3. Trepertssamarbeid

Norsk olje og gass understreker at det må være en kontinuerlig og god dialog mellom partene om saker knyttet til helse, miljø og sikkerhet. I Norge er det et etablert system for samarbeid i bedriftene og mellom organisasjonene som bygger på Hovedavtalen sine prinsipper.

Trepertssamarbeidet mellom myndighetene, fagforbundene og arbeidsgiverorganisasjonene er også viktig og vi støtter ekspertgruppens anbefaling (O1) om at trepartssamarbeidet bør videreutvikles. Norsk olje og gass oppfatning er at utviklingen av de etablerte trepartsarenaer må gjennomføres i de aktuelle fora.

4. Regelverk

4.1 Eget regelverk for petroleumsnæringen.

Norsk olje og gass anbefaling er at det ikke lages særregler for petroleumsvirksomheten med mindre det foreligger gode begrunnelser for det.

I rapportens s 124 er det vist til at de fleste ser ut til å akseptere at petroleumsnæringen har spesielle sider ved seg som krever et eget regelverk. Dette utsagnet må nyanseres. Helt siden arbeidsmiljøloven ble innført på sokkelen har det vært et prinsipp at arbeidsmiljøloven kommer til full anvendelse med mindre det foreligger særlige forhold av en slik karakter at det er nødvendig å fastsette unntak og tillempingsregler. Et eksempel her er arbeidstidsreglene. Petroleumsloven derimot er en spesiallov for petroleumsvirksomheten. Det er særlig innenfor sikkerhet at det er behov for særregler, og da særlig i forhold til håndtering av storulykkerisiko.

HMS forskriftene er gitt med bakgrunn i 13 hjemmelslover hvor arbeidsmiljøloven og petroleumsloven er de mest sentrale. Særlig petroleumsloven gir relativt vide fullmakter til å gi utfyllende bestemmelser i forskrift. Alle bestemmelser i HMS-forskriftene må ha hjemmel i lov, og det har fra Norsk olje og gass side ofte vært påpekt at det bør komme tydeligere frem hvor den enkelte bestemmelse i HMS-forskriftene er hjemlet.

4.2 Behov for bedre kost /nytte vurderinger

Ekspertgruppens anbefaler(O2) at »det bør vurderes å innføre en praksis for eksplisitt å sammenligne kostnader i forhold til antatt nytte ved innføring av nye forskrifter og enkeltvedtak»

Det vises her til vår innledende kommentar. Norsk olje og gass vil be om at særlig denne anbefalingen fra Ekspertgruppen blir fulgt opp av Arbeidsdepartementet med et eget prosjekt.

For Norsk olje og gass er det viktig at sikker og effektiv drift ses i sammenheng. Høy prosess-sikkerhet er en forutsetning for å unngå storulykker og også en forutsetning for effektiv drift. Når det velges løsninger eller innføres tiltak for å forbedre sikkerheten må kostnadene ved tiltaket vurderes opp mot tiltakets bidrag til å øke sikkerheten, dvs. en kost /nytte vurdering. Her er det et stort forbedringspotensial i dag.

Kostnadsutfordringen er en av de største utfordringene i dagens norske petroleumsvirksomhet. Vi vil ikke argumentere for å ha lover og regler som går på akkord med sikkerheten. Men vi må ha lover og regler som muliggjør forsvarlig ressursutnyttelse og effektiv drift. Norsk olje og gass har i en rekke sammenhenger tatt opp med Ptil og Arbeidsdepartementet behovet for bedre kost/ nytte vurderinger før gjennomføring av endringer i HMS- regelverket. Dette har ikke gitt tilstrekkelig synlige resultater og ved siste omfattende regelverkshøring fra Ptil med høringsfrist 25. oktober 2013 var dette igjen vår hoved kommentar.

Finansdepartementet satte i 2011 ned et utvalg for å vurdere rammeverket rundt kost nytte vurdering. Utvalget avla sin rapport oktober 2012, NOU 2012 Cost –Benefit Analysis. Rapporten, som er på engelsk, er også nevnt i Ekspertgruppens rapport og inneholder blant annet råd om «how one may seek to quantify the value of accident-reducing measures».

Gode kost nytte vurderinger krever bruk av gode og allment aksepterte metoder. Norsk olje og gass mener at her er det store kunnskapsmangler hos aktørene. Norsk olje og gass ber om at Arbeidsdepartementet setter ned et prosjekt med mål om få klarere retningslinjer for hva en kost nytte vurdering skal omfatte og opplæring til aktørene.

4.3 Funksjonsrettede krav og detaljkrav

Ekspertgruppen skriver på s. 31 tredje avsnitt at det funksjonsbaserte regimet skaper et handlingsrom og åpner for skjønnsbaserte beslutninger.

Norsk olje og gass mener at dersom det funksjonsbaserte regelverket skal fungere etter sin hensikt må det ligge et handlingsrom hos selskapene.

Norsk olje og gass ser en stor utfordring i at Ptil i større og større grad prøver å begrense handlingsrommet til selskapene gjennom spesifikke krav i veiledningene til forskriftene.

Norsk olje og gass vil vise til at «Funksjonsbasert regulering» ikke er et entydig begrep og denne reguleringsformen har vært anvendt på en rekke ulike måter og med ulike grader av regulatorisk helhet.

Beskrivende for HMS-regelverkets bruk av funksjonsbaserte bestemmelser er at det i veiledningen til forskriften angis en anbefalt løsning, gjerne med henvisning til en nasjonalt eller internasjonalt anerkjent standard innenfor området, som da blir å regne som en anerkjent norm. Bruk av anerkjente normer er frivillig i den forstand at det kan velges andre tekniske løsninger, metoder eller fremgangsmåter, dersom den ansvarlige kan dokumentere at valgt løsning gir tilsvarende nivå for helse arbeidsmiljø og sikkerhet som den normerte standard angir. Funksjonskrav vil ikke alltid være fulgt opp med anerkjente normer. I disse tilfeller vil den ansvarlige ha mye videre adgang til og direkte påvirke valg av løsninger.

Myndighetenes styring gjennom bruk av «anerkjente normer» i veiledningene sammenholdt med strenge dokumentasjonskrav for avvikende løsninger vil i mange sammenhenger ikke overlate noen valg til den ansvarlige.

Norsk olje og gass ser en klar trend i regelverksutviklingen hvor myndighetene ønsker større grad av normering. Det seneste eksemplet er forslaget til nytt livbåtregelverk der Ptil i veiledningen til et funksjonskrav i forskriften viser til et helt spesifikt og detaljert angitt sikkerhetsnivå i en standard. Denne reguleringsteknikken er i praksis et detaljkrav og ligger utenfor det Ekspertgruppen beskriver som et funksjonsbasert regime.

Skal det funksjonsbaserte regelverket fungere på en god måte må myndighetene ha vilje til å overlate rom for løsninger til selskapene. Denne diskusjonen som er innledet av Ekspertgruppen bør videreføres av Arbeidsdepartementet på et prinsipielt grunnlag.

4.4 Tilbakevirkende forskrifter

Spørsmål om forskriftsendringer skal ha tilbakevirkende kraft har kommet på spissen i det siste, men er ikke spesielt diskutert i Ekspertgruppens rapport. Norsk olje og gass vil særlig vise til to forhold:

- Innretningsforskriften § 82 andre ledd om at tekniske krav ikke skal gis tilbakevirkning, blir utfordret ved nye innskrenkende forslag fra Ptil.
- Tekniske krav blir likevel gitt tilbakevirkning gjennom spesifiserte krav i veiledningen til de andre forskriftene, ref. diksjonen i punkt 4.3 over.

Tilbakevirkning av forskrifter er en utfordring, ikke minst kostnadmessig. Norsk olje og gass mener at det må være en høy terskel for å gi nye tekniske krav tilbakevirkning og mener også at Arbeidsdepartementet bør ta et initiativ til en prinsipiell gjennomgang av dette spørsmålet.

4.5 Kompleksiteten i regelverket - standardisering

Ekspertgruppen viser i kapittel 6.1.2 til kompleksiteten i regelverket, ved utstrakt bruk av styrende dokumentasjon og standardisering, som en utfordring. Norsk olje og gass er enig i at dette er en utfordring som må tas på alvor.

Petroleumsindustrien er global og på mange områder finnes det gode globale løsninger. Selskapene er også ofte en del av et internasjonalt konsern som har sektorovergripende styringssystemer. Et vesentlig bidrag til forenkling og også tiltak for effektiv drift tilsier derfor at en bør søke globale løsninger og unngå særnorske krav. Industriens rolle i dette systemet er å være en sentral bidragsyter til utvikling og oppdatering av standarder, norske så vel som internasjonale.

Norsk olje og gass mener at industrien fremover må legge større ressurser i oppdatering av internasjonale standarder fremfor norske standarder. Det er også behov for å sikre at nye krav i standarder blir underlagt kost/-nytte vurderinger. Norsk olje og gass har igangsatt et arbeid for å se på hvordan næringen bedre kan følge opp disse spørsmålene.

4.6 Internasjonalt perspektiv - EU

Ekspertgruppen har på s. 66 flg. gitt en vurdering av EU Direktiv 2013/31/EU om «offshore safety». Norske myndigheter har ansett dette direktivet som ikke EØS relevant, og dette synpunktet er støttet av Norsk olje og gass.

Ekspertgruppens anbefalinger (O3, M2.1, M2.2, og M2.4) fokuserer på dokumentasjon av risikoreduksjonsprosesser, risikoanalyser og risikoakseptkriterier. Dette peker i samme retning som EUs sikkerhetsregulering og det britiske «Safety Case».

Norsk olje og gass er i utgangspunktet positive til tiltak som kan gi en sikrere virksomhet. Før en innfører nye ressurskrevende dokumentasjonskrav må en imidlertid gjennomføre et grundig forarbeid med kost/nytteanalyser, slik at en er sikker på at det som innføres gir en positiv effekt. Det må i forbindelse med dette evalueres om det er forskriftene eller Ptils tilsynsstrategi som bør forbedres.

4.7 Risikobasert regelverk – storulykkerisiko

Ekspertgruppen anbefaler at (O3) «myndighetene bør forbedre styring av storulykke risiko gjennom å justere regelverket slik at industriens implementering av risikoakseptkriterier, risikoanalyser og risiko-reduksjonsprosesser vektlegges i betydelig større grad.»

Norsk olje og gass er uenig i denne anbefalingen. Norsk olje og gass mener at utviklingen av regelverket i større grad må gi selskapene mulighet til ta beslutninger på

ledelsesnivå. Dette oppnås ikke ved at myndighetene skal angi nærmere felles spesifikke krav om risikoakseptkriterier i regelverket.

Vi vil særlig vise til fire svakheter ved Ekspertgruppens forslag:

- **Risikoakseptkriterier:** For det første synes det ikke tatt hensyn til de begrensninger og svakheter som er tilknyttet enhver analyse som omhandler vurderinger av fremtiden. En analyse er en forenklet fremstilling av verden. Hovedformålet med denne type analyser er å fremskaffe beslutningsstøtte, ikke å verifisere hvorvidt en er under eller over noen fiktive størrelser.
- **Begrensninger i analysemetode:** For det andre synes det ikke tatt hensyn til de begrensninger som ligger i de risikoanalysemetodene som i dag anvendes i næringen, sett i forhold til den kunnskapen en i dag besitter vedrørende hva som kan påvirke/er viktige i forhold til storulykker. Det er en generell svakhet ved dagens analysemetoder at de ofte begrenser storulykkesrisikoen til omfanget av type og plassering av utstyr og utformingen av innretninger, mens erfaring fra reelle ulykker viser at også andre forhold, slik som menneskelige og organisatoriske aspekter, påvirker risikoen i vesentlig grad. Dette betyr ikke at disse analysemetodene ikke kan være gode til sine formål, men en må forstå deres begrensninger og anvendelsesområder.
- **Metodevalg:** Det tas videre ikke hensyn til graden av frihet som følger denne type analyser vedrørende valg av metoder. Dette gjelder ulike aspekter av relevante hendelsesforløp og årsakene til disse som valg av input data, valg av antakelser og forutsetninger som legges til grunn, valg av detaljeringsgraden i analysen, osv.(kunnskapsgrunnlag). Det er på denne bakgrunn vanskelig å se de faglige argumentene for at alle analyser skal måles mot ett eller flere bestemte risikoakseptkriterier.
- **Valg av forutsetninger:** Til slutt kan nevnes den betydning metodevalg har for resultatene av analysene. Resultatene av analysene i form av tap av liv, skade på ytre miljø, osv. i en rekke analysemetoder er styrt av det kunnskapsgrunnlag som er valgt.

Utgangspunktet bør heller være å ta inn over seg dagens kunnskap om storulykker og risiko, at en forstår og tar hensyn til fordeler, ulemper og begrensninger med ulike analyser. En sterk myndighetsinngripen her vil i praksis kunne få den virkning at en overfører beslutninger fra selskapene til myndighetene.

Vi viser også til vår kommentar i punkt 4.6 over.

4.8 Forholdet mellom HMS-regimet offshore og det landbaserte HMS-regimet

Ekspertgruppen diskuterer på s 43 flg. forholdet mellom HMS-regimet offshore og det landbaserte HMS-regimet, men berører ikke det forhold at de aller fleste ansatte innenfor petroleumsvirksomheten i Norge arbeider for operatørselskap og ulike leverandørselskap på land, underlagt det landbaserte HMS-regimet.

I en nylig utgitt rapport som IRIS har utarbeidet på vegne av Norsk olje og gass - Rapport IRIS -2013/031 - er det anslått at ca. 150 000 personer i Norge er direkte ansatt i petroleumsvirksomheten. Av disse er 17 000 offshoreansatte (SSB tall).

4.9 Forholdet mellom HMS-regimet offshore og sjøfart

Ekspertgruppens anbefaling (M5.4) om at «det må avklares hvilket regelverk som skal gjelde for mobile innretninger/fartøy som skal benyttes til kortvarige produksjonsformål» er vanskelig å forstå. Blant annet er det ikke nærmere drøftet hva Ekspertgruppen mener med «produksjonsformål».

Norsk olje og gass vil understreke viktigheten av at offshore servicefartøy fortsatt skal kunne følge et maritimt regelverk.

I rapportens s. 77 uttales at det store og økende omfanget av flerbruksfartøyer kan på sikt representere en utfordring for Ptil med hensyn til å påvirke arbeidsmiljøloven og sikkerhet relatert til olje og gassutvinningen. Utrykket «flerbruksfartøy» har ingen referanse i regelverket. I forarbeidene til petroleumsloven § 1-6 bokstav d er det vist til at med «hjelpesfartøyer» menes såkalt «offshore servicefartøyer» og det er gitt en konkret oppstilling av ulike fartøyer. Det fremstår usikkert om ekspertgruppen med uttrykket flerbruksfartøyer her mener noe annet enn «offshore servicefartøy».

Offshore servicefartøy følger maritime regelverk og dette er også helt nødvendig fordi disse fartøyene i større og større grad blir spesialiserte og ambulerer på oppdrag i hele verden. Arbeidsmiljøloven kommer ikke til anvendelse for «offshore servicefartøy, som er omfattet av det maritime regelverket. En endring her vil kunne lukke disse fartøyene inne i et særnorsk marked. Norsk olje og gass vil påpeke at dette systemet har fungert godt i alle år petroleumsvirksomheten har foregått på norsk sokkel og kan ikke se noen behov for endring. Det ville i så fall gi store og unødvendige kostnadsvirkninger.

4.10 Behov for bedre tilgang til rigger

En utfordring som den forrige regjeringen tok opp var behovet for å ha lavere terskel for mobilitet av borerigger. Det er beskrevet i Riggrapporten, som også Ekspertgruppen har vist til. Norsk olje og gass registrerer at Riggrapporten ikke har blitt fulgt opp av Arbeidsdepartementet og Petroleumstilsynet, som stadig foreslår begrensninger i å kunne benytte maritime løsninger for riggene.

4.11 Språk

Ekspertgruppen viser på s 81 og tabell 10 på s 82 til at andelen med utenlandsk bakgrunn i petroleumsvirksomheten har økt fra 5,5 prosent i 2003 til 10,2 prosent i 2011. Statistikken gjelder direkte ansatte i petroleumsvirksomheten underlagt det landbaserte HMS-regimet og gir ingen bakgrunn for å trekke slutninger om språkutfordringer offshore.

Ekspertgruppen anbefaler (M5.5) at «det bør stilles krav til engelskkunnskaper for ansatte i petroleumsvirksomheten, f.eks. språktest for operatører.»

Norsk olje og gass stiller oss bak forslaget i den forstand at det i en del sammenhenger vil være behov for engelskkunnskaper hos operatører.

Generelt vil Norsk olje og gass gjøre oppmerksom på at språk er et uttalt diskrimineringsgrunnlag i diskrimineringsloven § 4.1 og det er også gitt visse begrensninger til å innføre språkbarrierer i henhold til ulike bestemmelser knyttet til det indre marked i EØS- avtalen.

5. Tilsyn

5.1 Risikobasert tilsyn

Ekspertgruppen anbefaler i anbefaling O2 at en bør videreføre en tilsynsstrategi som er risiko- og formålsbasert. Norsk olje og gass vil vise til at Ekspertgruppen ikke diskuterer og definerer hva som menes med at Ptils oppfølging/tilsynet skal være risikobasert. Det diskuteres eksempelvis ikke hva som per i dag legges til grunn for Ptils valg av tema/områder for tilsyn/oppfølging, hvilke metoder som benyttes, omfang og detaljeringsgrad m.m. sett i forhold til benevnelsen risikobasert. Ei heller gis det betraktninger fra Ekspertgruppen i forhold til hvordan dette eventuelt kan/bør gjøres i fremtiden.

Det kan se ut som at Ptils valg av tilsynsform og metode i dag ofte er styrt av tilgjengelige ressurser og kompetanse hos Ptil, snarere enn en risikobasert tilnærming.

5.2 Den dialogbaserte tilsynsrollen

Ekspertgruppen har på s 131 begrunnet et behov for å foreta en gjennomgang av bruken av lovfestede og ikke-lovfestede virkemidler for å tydeliggjøre og bevisstgjøre utøvelsen av den dialogbaserte tilsynsrollen. Ekspertgruppen tilbakeviser i kapittel 6.5 utsagn om at selskapenes bruk av klageretten er et uttrykk for manglende respekt for myndighetene. Dette er selvsagt ut i fra grunnleggende forvaltningsrettslige prinsipper, men siden dette er et utsagn som Norsk olje og gass ofte har møtt er det av stor viktighet at Ekspertgruppen klart slår fast, s. 139 siste avsnitt, at:

Det er tvert imot viktig at saker det er uenighet om utfordres, og det er en åpenbar rettslig og demokratisk rettighet å få en sak prøvd av høyere forvaltningsnivå.

Saker kan også påklages av arbeidstakersiden. Det er etter Norsk olje og gass oppfatning viktig at når Ptil mottar en klage, uavhengig av hvem som har påklaget et vedtak, at Ptil gjør en objektiv vurdering både av faktum og juss.

Norsk olje og gass har erfart at Ptil ikke alltid har opptrådd objektivt og det er bekreftet i utsagnet fra Ptil som er referert i annet avsnitt på s. 119 (2+1 samarbeid).

Ekspertgruppen foreslår (M3/4.2) at «kommunikasjonen av tilsynsfunn bør forbedres ved kvalitetssikring for alle involverte parter. Ptil skriftlige tilsynsrapport må samsvare med den verbale oppsummeringen. Selskapene må få tilstrekkelig tid til å kommentere tilsynsrapporten før offentliggjøring.»

Norsk olje og gass mener at dette er gode anbefalinger som bør følges opp. Et dialogbasert tilsyn må fortsatt innebære at gode forvaltningsmessige prinsipper skal følges.

5.3 Informasjon og veilederrollen

Ekspertgruppen anbefaler (M5.1) at «Ptil bør oppfordres til å utgi flere veiledningsdokumenter på samme måte som HSE (Storbritannia) gjør».

Norsk olje og gass vil understreke at veiledningsdokumenter kan være bra, men denne type dokumenter må ikke forveksles med de veiledninger som er gitt til forskriftene. Norsk olje og gass vil understreke at «veiledningsdokumenter» ikke må være noe alternativ for myndighetene til å stramme inn på praksis utenfor de alminnelige lovgivningsprosesser.

Ekspertgruppen foreslår også (M1.2) at «det er behov for en veileder- og tilretteleggerfunksjon når det gjelder HMS-regimet og regelverket overfor nye rettighetshavere. Dette er imidlertid ikke Ptil sin oppgave alene, og det bør overlates til bransjen selv å videreutvikle en slik veileder- og tilretteleggerfunksjon.»

Norsk olje og gass vil vise til at det er et sentralt prinsipp at myndighetenes tilsyn med selskapenes ivaretagelse av sine plikter kommer i tillegg til og således ikke overflødiggjør selskapenes egne aktiviteter med å planlegge, skape og vedlikeholde forsvarlig helse, miljø og sikkerhet.

Regelverket er komplekst og det er åpenbart et behov for veiledning. Norsk olje og gass vil bidra her.

5.4 Tilsyn med nye prosjekter

Ekspertgruppens anbefaling M2.3 sier at «Ptil bør føre tilsyn i en så tidlig fase at eventuelle risikoreduserende tiltak kan innføres på så tidlig stadium at kostnadene er begrensede (ALARP).»

Norsk olje og gass er enig i at det kan være fordel at Ptil involveres i en tidligfase i prosjekter, ikke minst for å gi selskapene mulighet til å få avklart hvordan Ptil vil forholde seg til en del valg av løsninger som det vil være kostbart å få endret i ettertid. Detaljstyring gjennom tilsyn og bruk av pålegg i en tidligfase er likevel ikke tilrådelig.

I en tidligfase for en petroleumsutbygging glir risikoreduserende tiltak og designutvikling over i hverandre. Det er ikke hensiktsmessig å kjøre ALARP-vurderinger på god layout i en altfor tidlig prosjektutviklingsfase. ALARP-register etableres vanligvis ikke før man er kommet i «FEED-fasen».

Tilsynsmyndighetene kan i en slik tidlig fase ikke føre aktivt tilsyn rettet mot selskapene som griper direkte inn i selskapenes valg. Norsk olje og gass mener at Ptil i denne fasen må ta en varsom tilnærming, og at det også må etableres en klar forståelse av hva som er risikoreduserende tiltak og hva som er designutvikling. Dersom Ptil tar en aktiv rolle i forhold til valg av løsninger vil dette lett kunne overstyre selskapenes ansvar for å drive virksomheten, og det er en rolle vi mener Ptil ikke skal overta.

5.5 Koordineringsrollen

Ekspertgruppen anbefaler (M2.5) at «Ptils koordinerende rolle overfor Miljødirektoratet, Statens helsetilsyn og Statens strålevern bør prioriteres og styrkes faglig og administrativt.»

Norsk olje og gass innrykk er at koordineringsrollen har blitt svekket de senere år. Dette skaper igjen økte byrder for aktørene som for eksempel ved at en må søke samtykke både hos Ptil og hos Miljøverndirektoratet. Bedre koordinering vil kunne bidra til å lette administrative byrder. Norsk olje og gass mener derfor at Arbeidsdepartementet bør gjennomgå Ptils koordineringsrolle i samarbeid med andre berørte departement og aktuelle fagetater.

6. Andre forslag og forhold

6.1 Forslaget om riggekonsortier

Ekspertgruppen anbefaler at (M5.3) «Ptil bør initiere en dialog med bransjeforeningene med formål å effektivisere benyttelsen av riggekonsortier».

Bruk av konsortier er først og fremst et forretningsanliggende som den enkelte deltaker må ta stilling til. Norsk olje og gass kan ikke se at Ptil skal ta noen inngripen i selskapenes bruk av riggekonsortier, da dette ligger langt utenfor deres mandat.

Ulike erfaringer ved bruk av riggekonsortier har vært utvekslet i flere av Norsk olje og gass fora. Denne type diskusjoner tar vi opp dersom våre medlemsselskaper viser interesse for det.

6.2 Påseplikt

Ekspertgruppen foreslår (M3/4.3) at « Ptil bør ta initiativ overfor næringen til å presisere innhold i og praktisering av påseplikten.

Norsk olje og gass vil vise til at et slikt initiativ har vært tatt i Regelverksforum. Eventuelle endringer av regelverket må følge de alminnelige regelverksprosesser.

6.3 Intervjuundersøkelsen

Rapportens kapittel 5 summerer opp den intervjuundersøkelsen som ble gjennomført. Det kan, av oppsummeringen av intervjuundersøkelsen, synes som om arbeidstakersiden er spesielt kritiske til Statoil. Dette kan i stor grad forklares med at det kun var i Statoil at arbeidstakerrepresentanter ble intervjuet i egne intervjugrupper. I andre selskaper ble arbeidstakerrepresentanter intervjuet sammen med bedriftens representanter. Dette burde kommet klarere fram i kap. 1.3 om Ekspertgruppens arbeid.

7. Oppsummering

Norsk olje og gass ber Arbeidsdepartementet aktivt å følge opp forslaget om kost/ nytte vurderinger og videreføre diskusjonen startet av Ekspertgruppen om utvikling av det funksjonsbaserte regelverket samt foreta en prinsipiell gjennomgang av spørsmål om forskriftenes tilbakevirkende kraft.

Norsk olje og gass gir gjerne utfyllende kommentarer eller stiller opp i møte(r) for å ytterligere drøfte Ekspertgruppens analyser og anbefalinger.

Med vennlig hilsen
Norsk olje og gass

Gro Brækken
Administrerende direktør